

Index Rerum,

quominus quorumque tempore possit iudicium allegari, p. 519. n. 113
 Excessus an ultra triginta annos possit proponi, ib. numero 114
 De Excessu executoris etiam post triginta annos & perpetuo agi posse, defendit Author, ibidem, numero 117
 Executoris mandatum & procuratoris eidem legibus regulantur quoad excessum, ib. n. 119
 Excessus executoris excedens limites sententiae potest quoadcumque proponi, p. 502. n. 126
 Excessus causa pendente an currat tempus ad appellandum à simplici gravamine, casu quo declaratur non excessisse executorem, ibid. n. 130
 Excessus executoris est attentatum, ibid. n. 133
 Excessus executoris est incompatibilis cum simplici gravamine, & iniustitia, ibid. n. 134
 Super excessu iudex dumtaxat aditus non potest se intronitare & cognoscere de simplici gravamine, & iniustitia executoris, ib. n. 135
 Excessus causa, & simplici gravaminis sunt inter se diverse, ibid. n. 138
 Excessus articulo pendente non currit terminus ad appellandum à simplici gravamine executoris, ibidem n. 139
 Ab Excessu qui appellavit etiam si succumbat, prodest illa appellatio, ut possit prosequi super simplici gravamine, quia semel à factis executoris appellavit, licet sub falsa causa, p. 521. n. 140
 Ab Excessu Appellationi emissa per procuratorem carentem speciali mandato ad idem deferendum non est, ib. n. 141
 Ab Excessu si appelletur, debet excessus nominatim exprimi, alias appellationi deferendum non est, ibid. n. 144
 Ab Excessu contra appellatam est juris praesumptio, cum ab executeore regulariter sit prohibitum, nisi specialiter ab excessu, & ideo is debet exprimi, ut executor cognoscat an sit deferendum, ibidem numero 145
 Excessus causa si non sit in appellatione expressa, executor non tenetur supersedere, sed exequi, ibid. numero 147
 Excessus causam exprimere nullam tamen non prodest, ibid. n. 148
 Excessus causa exprimenda, ut discernatur, an sit appellatio deneganda, vel concedenda audientia, ibid. n. 149
 Ab excessu appellationi resistit jus non facta causae expressione, ibid. n. 150
 Excessus causae omisso non vitiat appellationem, nec ea non est de substantia nisi quoad effectum deferendi, ibid. n. 151
 Excessus specialis expressio requiritur, ita ut non sufficiat appellatio, quia excessivus à tua commissione, ib. n. 152
 Nec sufficit expressio in genere per relationem ad acta, ib. n. 153
 Ab Excessu appellatio an totam executionem suspendat, an solum excessum, ib. n. 154
 Excessus causa expressa si non concernat totam executionem, illam non suspendit appellatio, sed excessum expressum, ib. n. 155
 Excessus in uno casu allegatus supponitur in aliis non adesse, p. 522. n. 156
 Excessus executoris quomodo sit probandus, ibidem numero 163
 Excessus non praesumitur nisi per appellatam probetur, ib. n. 164
 Excessus debet constare evidenter, verisimiliter & probabiliter, ibid. n. 165
 Excessus executoris probatur ex inspectione actorum

quae gessit commissionis, ibidem numero 167
 Excessus directè apponitur commissione mandatae; juxta quam appositus clarior patet, p. 523. n. 179
 Excessus executoris per commissionem detegitur, sicut macula faciei per speculum, ib. n. 180
 Excessus separati ab executione possunt probari per testes, ut Varatari, vel illi qui ex actis non apparent, tangunt tamen negotium principale, ibidem, numero 188
 Excessus executoris tangens executionem ex actis non apparens per viam querelae, proponi potest coram superiori, licet interim non suspendat, ibid. n. 189, & ibi declaratur.
 Ab excessu executoris non nisi semel appellari potest, nec secundae appellationi deferendum, ibidem numero 190
 Excessus est articulus separatus ab executione & executorialibus, p. 530. n. 38
 Excessus contractum guarentigium non tangit, & ideo simplex commissio datur appellatione ab eo, ibid. num. 40
 Ab Excessu appellans juris praesumptionem contra se habet, quod ideo restringit potestatem appellandi, p. 524. n. 191
 Excessum non adesse declarans superior non causat perpetuum praedictum, sed reparabile per viam simplicis gravaminis prosequendum post executionem, ibid. n. 192
 Excessum non fuisse licet declaratur, non tamen negatur adesse gravamen simplex, ib. n. 193
 In Excessu causa succumbenti non obstat exceptio rei iudicatae, quo minus per viam simplicis gravaminis ulterius gravamen in iudicium deducatur, quia est causa diversa & separata, ib. n. 196
 De Excessu proposito & sic de qualitate gravaminis si non constat, gravamen simplex reservatum remanet suo loco & tempore decedendum, p. 524. n. 198. ubi de exemplo.
 Excessus supponit defectum potestatis, & jurisdictionis, ac nullitatem gravamen simplex, aut etiam potestatem & actus veritatem supponit, ib. n. 208
 Ab Excessu causa an utraque pars possit appellare semel, p. 525. n. 210
 Excessus ad revocationem an praecisa & necessaria sit appellatio, ib. n. 222
 Excessus revocationi tria remedia sunt à jure assignata appellatio, nullitas, & querela, ib. n. 223
 Excessus factum per delegatum Principis potest ordinarius reponere, p. 526. n. 227
 Excessus executoris ut reponatur, non est necessaria appellatio, sed querela sufficit, ib. n. 228
 Ab excessu appellare, licet non sit necesse, tamen valde est utile, ut executor supersedeat in executione ejusdem excessu, ib. n. 229
 Excessus nullitas per querelam deducta non suspendit executionem, ib. n. 243
 Excessus & nullitas deducta per viam appellationis impedit executionem, ib. n. 237
 Excessus per viam appellationis, hujus natura vestitur & assumit vires, ib. n. 238
 Ab Excessu appellatio omnino necessaria est, ut recurri possit ad Regium Senatum pro tollenda violentia, ibid. n. 342
 Excessus ratione causae ille dicitur, qui concurret circa exceptionem injustè admittendam, vel rejiciendam, ibid. n. 243
 Excessus ob non admissam legitimam exceptionem executioni appositam praecise requirit appellationem alias transit in rem iudicatam, ib. n. 244
 Excessus ratione causae (hoc est) ob exceptionem rejectam non est nullitas, p. 527. n. 248
 Excessus quilibet executionis est nullus, quia in excessu

& Verborum.

cessu executor caret potestate, mandato, & jurisdictione, p. 519. num. 109. & tempera ut p. 527. num. 248
 Ab Excessu appellatio ad superiorem mandantem proponenda est, p. 528. n. 2
 Cognitio an sit Excessum à commissione, spectat iudici à quo emanavit conditio, ib. n. 3
 Excessus ex defectu potestatis à ceteris excessus speciebus substantiam rapit, & de omnibus componitur, p. 541. n. 1
 Excessus nullus alius major quam defectus potestatis mandatae, quia immediate & naturaliter est excessus, p. 542. n. 13
 Excessus executoris ut detegatur inquirimus potestatem mandantis, p. 543. n. 31
 Excessus de persona ad personam nullitas est, p. 568. num. 4
 Excessus adesse in executeore, seu quolibet alio delegato: ergo licita est appellatio, valet argumentatio, ibid. num. 5
 Ab Excessu de persona ad personam appellationi ut legitima & suspensiva deferendum est, ib. n. 6
 Excessus de persona ad personam est causa legitima appellandi ab executeore, ib. n. 7
 Excessus circa liquidationem dupliciter consideratur, proprie, & abusive, seu improprie, p. 616. n. 7
 Excessus improprie accidit ubi nimis taxatos fuisse fructus condemnatos qui asserit, p. 617. n. 8
 Excessus improprie est potius iniustitia & simplex gravamen, quia executor tunc continetur sub limitibus suae commissionis, ib. n. 9
 Ab Excessu improprio, puta ubi nimis fructus sunt taxari, non datur appellatio suspensiva, ib. n. 10
 Excessus verè & proprie in liquidatione contingit, quando executor modum condemnationis, sive etiam liquidationis essentialiter variaverit, aut mutaverit, p. 618. n. 31. redduntur exempla, ib.
 Excessiva dicitur liquidatio si executor ordinem omiserit liquidationis, admittens exceptiones rejiciendas, & rejiciens admittendas, p. 620. n. 57
 Et à tali Excessiva liquidatione licita est suspensiva appellatio, ib. n. 60
 Excedit executor si exceptiones admissibiles in liquidatione non admittat, vel admittat rejiciendas, ob quod licet appellari, p. 621. n. 70
 Excessus à principio causat nullitatem manifestam in executione, p. 658. n. 68
 Excessus est attentatum, p. 663. n. 156
 Excessus ad instar attentati reponitur, p. 664. n. 158
 Excessus commissionis causat attentatum, quo omnia attentatorum requisita concurrunt, ib. n. 159
 Excessivae executionis contemplationis possidens, pariformiter ut attentans ad fructus tenetur percipiendos, ib. n. 160
 Excessivae executorem ubi sit declaratum, an tota executio reponenda, an pro parte excessus dumtaxat, p. 666. n. 195
 Excessus alius quid est diversum & separatum à sententia & executione, ib. n. 204
 Ab Excessu appellatio super eo dumtaxat devolvit cognitionem, ib. n. 208
 Excessum dumtaxat reponendum, non totam executionem, qui probant, ubi de communi praxi, p. 667. n. 213
 Excessum reponere potest de facto, & proprio motu reponere ipsemet executor qui excessit, p. 670. n. 464
 Excommunicatio.
 Excommunicatio post legitimam appellationem est nulla ipso jure, p. 65. n. 156
 Excommunicare potest iudex illegitimè appellatam pro executione suae sententiae, ib. n. 157
 Excommunicatus ad appellationem judicalem admittitur, Salgado de procecl. Reg.

titur, quamvis est species defensionis, ib. n. 163
 Excommunicatus sicut non potest agere, & convenire, ita nec appellare extrajudicialiter, ib. n. 167
 Excommunicatus potest appellare extrajudicialiter à iudice, secus a parte, ib. n. 168
 Excommunicationis absolutio non suspenditur per appellationem, quia periculum est in mora, carceris autem relaxatio trahit periculum in festinatione, p. 189 n. 249. & 250
 Excommunicatio, suspensio, & interdictum sub censura verbo comprehenduntur, p. 193. n. 1
 Excommunicationis sententia dicitur interlocutoria, ib. n. 2
 Ab Excommunicatione appellatio non suspendit ejus effectum, quia secum executionem, & ligamen trahit, ib. n. 3
 Excommunicati declaratio & publicatio fieri potest post appellationem ab excommunicatione pura, p. 294. n. 12
 Excommunicatus pure per denuntiationem amplius non intelligitur, nec excommunicationi aliquid addit, ib. n. 14
 A praeccepto sub poena Excommunicationis licita est appellatio suspensiva, ib. n. 18
 A comminata Excommunicatione licet suspensivè appellare, ib. n. 19
 Excommunicatio post appellationem legitimam est nulla & attentata, ib. n. 21
 Excommunicatio post legitimam appellationem cum nulla sit, potest clericus celebrare absque irregularitate, ib. n. 22
 Excommunicatio & aliae censuras, quibus casibus dicantur nullae, aut iniustae, p. 195. n. 26. remittitur.
 Excommunicatio actus est executivus, ib. n. 27
 Excommunicatio nulla non ligat & recipit appellatorem, ib. n. 28
 Excommunicatio fertur in personam, non in locum, p. 196. n. 53
 Excommunicatum, suspensum, aut interdictum potest iudex appellatione pendente, fructibus, & distributionibus private, & an veniant in restitutione virtute decreti Regii, p. 197. n. 60. redditur ratio, ib. n. 61
 Excommunicatus privatus fructibus appellatione pendente illos non recuperat per viam attentati, sed querelae, etiam si obtineat excommunicationem fuisse injustam, ib. n. 64
 Excommunicatum in articulo mortis constitutum potest iudex à quo appellatione pendente absolvi, quia periculum est in mora, p. 339. n. 68
 Excommunicatio est actus executivus, p. 538. n. 61. & seqq.
 Excommunicatio ab homine non fertur nisi pro contumacia, ib. n. 62
 Excommunicatio pertinet ad jurisdictionem contentiosam, cum absque causae cognitione fieri non debet, p. 633. n. 59
 Executor, Executio, Executorialis.
 Executione semel facta si res iterum auferatur, potest idem executor ejusdem sententiae virtute rem restituere, p. 76. n. 19
 Executor vel alius iudex delegatus Pontificis seu Nuntii ad aliquam causam, si attentat, & dum pars gravata accedit ad Senatum, abiit in longinquo secum acta processus asportando: pars gravata debet occurrere ad superiorem iudicem ipsius gravantis, p. 95. n. 14. & non ad Senatum, n. 25
 Executor successores pericit executionem, quam inceptam reliquit praedecessor, p. 98. n. 77
 Executor sententiae poenalis non participat de illius poena, sed honoris & potestatis iudicis superioris, p. 109. n. 204

Index Rerum,

Executio non gravat plus quam sententia, quæ exequitur, p. 102. n. 14
 Animus Exequendi & ad ulteriora procedendi appellatione non obstante, satis detegitur ex denegata delatione, p. 114. n. 27
 Executionem petitam à iudice denegante, appellationique deferente, & non exequente, vim non fieri in Senatu declaratur, p. 116. n. 43
 Ab Executione instrumenti putà in usum denegata licita est appellatio, & quem producat effectum, ib. num. 45
 Et quo decreti genere hoc casu utatur Senatus, p. 117. n. 46
 Executio eisdem actus non est ab illo diversa, sed respectu alterius sic, p. 167. n. 24
 Executor sententia de reddenda ratione non excedit si exequatur computa, hoc est, *los alcances*, pag. 262. n. 44
 Executor non tenetur citare volentem opponere impetrandam non esse idoneum, p. 272. n. 12
 Executor dispensationis matrimonialis potest testibus non stare, si aliter de veritate sibi constet, & executionem suspendere, ib. n. 15
 Executor collatoris non habentis jurisdictionem, potest se extrajudicialiter informare, p. 273. n. 19
 Executio executoris extrajudicialiter procedentis de jure non citatis salvum jus reservat, ibid. numero 22. & 23
 Executor ad beneficium regulariter non tenetur partes iudicis assumere, si non vult, secus si vult, quia tunc potest judicialiter facere provisionem, p. 274. num. 36
 Executor merus tenetur assumere partes iudicis, si adsit clausula (citatis citandis,) p. 275. n. 49
 Executor merus vigore clausulæ (citatis citandis) efficitur mixtus, ib. n. 50
 Executor vigore clausulæ (vocatis vocandis) non tenetur assumere partes iudicis, nullus appareat contradicitor, ib. n. 51
 Executor beneficii non tenetur judicialiter procedere, secus si comparet aliquis pretendens aliquid præjudicium, qui judicialiter auditur, p. 277. n. 64
 Executor gratiæ five cum clausulis sonantibus monitionem, five conditionem, tertium comparentem audire tenetur saltem in via summaria, ib. n. 65
 Executor tenetur citare & iudicare audire existentem in possessione etiam de facto, ib. n. 66
 Executor tenetur citare, & audire judicialiter, quem commissio præjudicat, ut sibi dicatur, si tibi confiteri n. esse bigamum, beneficium ejus conferat, ib. n. 67
 Executor gratiæ tenetur judicialiter procedere, si adest intrusus, aut alius contradicitor appareat, ibid. n. 68.
 Executor non tenetur amovere possessorem non citatum, etiam si commissio careat clausula (citatis citandis,) ib. n. 69
 Per Executores data possessio non citato possessore dicitur intrusa, p. 278. n. 70
 Executor ad dispensationes matrimoniales tenetur judicialiter procedere, si compareat contradicitor, ib. n. 71
 Etiam si adversarius ipse existat à principio, quia citandus est, ib. n. 72
 Executor beneficialis per citationem an videatur judicialiter procedere, p. 279. n. 83
 Ad viam Executivam non potest redire, qui semel intentavit ordinariam, p. 282. n. 110. nisi aliter protestetur creditor, ib.
 Exequi non potest obligatio in forma Camere aperta semel via, ut de falsitate cognoscatur, ibid. numero 113

Executor beneficii si assumat iudicis partes ubi ad id non tenebatur, omnino debet servare formam iudicii, p. 283. n. 221
 Executor licet admittat articulos, & juxta illos examinet testes, non dicitur judicialiter procedere, ib. n. 122
 Executor dispensationis matrimonialis tunc tenetur citare, quando adest contradicitor, non aliter, ibid. n. 127
 Executor simul procedens judicialiter etiam si ad id non tenetur, non potest variando ad viam judicialem redire, nec utraque simul uti, pag. 284. numero 133
 Secus si coepit procedere extrajudicialiter, quia potest ad judicialem viam procedere, ib. n. 134
 Judicialiter quando Executor seu collator tenetur procedere in provisione beneficii, five sua sponte, five ex necessitate juris debet omnino servare formam iudicii summarii, p. 285. n. 143
 Executio non impeditur ob modicum præjudicium, p. 302. n. 26
 Executoris assertioni se informasse de utilitate Ecclesia pro alienatione statuit, & pro ejus decreto præsumitur, p. 303. n. 33
 Dummodo tempus præcesserit, quo verisimiliter capi potuit extrajudicialis informatio, ib. n. 34
 Vel dummodo contrarium non probetur, ib. numero 35
 Executor super alienationis utilitate si non adest contradicitor potest sine citatione procedere, etiam si adsit clausula (vocatis vocandis,) ib. n. 36
 Executor super alienatione, &c. cum clausula (citatis citandis) est mixtus, si adest contradicitor, & cuius interest, est citandus, ib. n. 37
 Executoris super alienatione processui factio, & formato, absque tamen alicujus citatione, quia nullus adest contradicitor, nec ad id tenetur, an sit standum, ib. n. 38
 Executor datus pro confirmatione donationis juris patronatus procedit extrajudicialiter, & tunc ab eo non appellatur, p. 304. n. 43
 Secus ab eo procedente judicialiter, ib. n. 44
 Executio directe fit adversus tertium rei litigiosæ possessorem, p. 320. n. 88
 Executione denegata vigore brevis per subexecutorem à quo appellatur, potest iudex Rotæ iustificato confitio brevis, illud exequi, quemadmodum poterat iudex à quo, p. 359. n. 28
 Ab Executione rei iudicandis aut obligationis Cameralis, & quarentigati, appellans præsupponit antecedens validum, à quo executio dependet, & negat consequens necessarium, quapropter non auditur, p. 372. n. 20
 Executor Apostolicus ad tradendam possessionem beneficii vacantis ipso jure proviso tradere non debet, nec de detentore auferenda, nisi isto prius citato, quando ad ejus provisionem citatus non fuisset, p. 379. n. 12
 Quod extenditur ad omnes privationes ipso jure, ib. n. 13
 Executiva via si semel fuit vulnerata, non signatur commissio cum clausula (sine præjudicio legitime executionis,) p. 360. n. 45
 Executio ubi denegata est ex eo, quod instrumentum est vulneratum, expectantur tres conformes sententiæ, secus ubi ex alia causa denegatur non tangente vires instrumenti, ib. n. 46
 Executor quando denegatur ob aliquam nullitatem reservando jure creditoris consultus faciet ex integro executionem repetere, quam appellatione uti, ibid. n. 47
 Executioni locus non est, nec pœnitentiæ, si creditor qui

& Verborum.

qui poterit agere via executiva, coepit agere via ordinaria, p. 362. n. 60
 Executorialium paritio licet sit statim facienda, intelligitur tamen civiliter, & cum aliquo temperamento, p. 383. n. 51
 Executorialium paritionis temperamentum respicit tempus, non appellationem, quam executoriales non recipiunt, ib. n. 52
 Executor non excedit dirigens executoriales in eos, quibus tacite & ex propria vi & natura sententiæ nocent, p. 394. n. 349
 Executor prædictæ sententiæ ut impediatur sufficit, ut nullitas aliunde proveniat, etiam si non sit expressa in Bulla Pii V. p. 407. n. 199
 Plures Executoriales sententiæ, instrumenta, informationes etiam per testes peritos, & curiales, tam Concilii supremi & Camere, quam Cancellariarum recentissit Franciscus Gonzales de Heredia Secretarius Camere in quadam amplissima & fidei per eum facta relatione, p. 434. n. 264
 Executionem faciens iudex in criminalibus capitaliter punitur, p. 464. n. 4
 Executor rejecente exceptionem frivolum appellationi emissæ non desertur, p. 481. n. 15
 Executor datus accessorie puta ad gratiam potest interlocutoriam, qua se non iudicem declaravit revocare, p. 489. n. 45
 Executoriales expediuntur etiam non facta declaratione expressa super desertione, p. 491. n. 79
 Executionis tractatus qui edidit, p. 495. n. 3
 Executorialium expeditio plus non gravat, & ideo non appellatur, p. 496. n. 17
 Executio dicitur de appendicibus, p. 497. n. 18
 Executorialium expeditio est pars executionis, & ipsius atque sententiæ declaratio, ib. n. 19
 Pronuntiatio de exequendo dicitur Executio, licet non mera, ib. n. 20
 Executiva si sit una sententia alterius, si non potest appellari à prima, pariter nec à secunda illius executiva, ib. n. 21
 Executorialium expeditio, & decretum de exequendo fit in executione rei iudicatæ, ib. n. 22
 Ab Executione non appellatur, quia plus quam sententia non gravat, ita nec ab expeditione executorialium, quia plus quam ipsa executio non gravat, ibid. num. 23
 Executor mandatum implens non est qui gravat, sed mandans, ib. n. 24
 Executio inducta est, ut lites consequantur finem, nec immortales reddantur, ib. n. 28
 Ab expeditione Executorialium appellatio ad iudicem si rationabilem causam habeat expressam, ibid. n. 31
 Executorialium expeditio ante rem iudicatam, & intra terminum ad appellandum, appellationem suspensivam recipit, ib. n. 32
 Executori dato ad exequendam sententiam legitima appellatione suspensam, non est permittenda executio, p. 498. n. 34
 Executorialium expeditio continens novum aliud gravamen ultra rem iudicatam, admittit appellationem suspensivam, ib. n. 35
 Executorialium expeditio decreta contra alium in re iudicata non comprehenditur, recipit appellationem, ib. n. 36
 Executorialium expeditio facta parte non citata admittit appellationem suspensivam, ibidem num. 37. & 42
 Executorialium expeditio, ut per appellationem suspensivam, debet rationabilis causa in scriptis exprimi, ib. n. 38
 Executoriales sunt quoddam instrumentum à notario

confectum, summam actionem continens, victori ad exequendum tradendum, ib. n. 39
 Executorialis moribus inducta idem est in effectu quoad mandatum executivum, ib. n. 40
 Executoriales expediuntur stante re iudicata non tamen mandatum executivum, quod si fecus fiat, Rota sustinet dum rite sit expeditum, ibid. num. 41
 Executorialium expeditionem debet præcedere citatio ad videndum illas relaxari, ib. n. 42
 Executoriales expediuntur etiam in domo auditoris Rotæ, ib. n. 43
 Executoriales expeditæ absque citatione recipiunt appellationem suspensivam, ib. n. 44
 Executorialium expeditionem requirit citationem, ubi datur iudicis, rei, aut litigantis mutatio, sine controversia est, ib. n. 47
 Executorialium expeditio requirit processum reproductionem, alias si negetur, negatur executio, ib. n. 48. & seqq.
 Executoriales in primis debent continere sententiam, seu sententiam, p. 499. n. 51
 Executor sententiæ non est antea ad ejus executionem deveniturus, quam sibi de sententia legitime constet, ib. n. 53
 Executoriales ut per se fidem faciant de sententia, debet in illis inferi de verbo ad verbum, ibid. num. 56
 In Executione sententiæ semper ejus verba ponderanda sunt, ib. n. 57
 Executoriales ut probent mandatum procuratorum totus ejus tenor de verbo ad verbum est interendus, ib. n. 58
 Executorialibus inscribi solent libelli actionum & exceptionum, & alia munimenta, quæ ad executionem magis congruant, ib. n. 62
 Executorialibus inferendus de verbo ad verbum libellus Actoris, cum ejus probatio requirat scripturam, ib. n. 63
 Executorialibus inferi libellum rei, ut constet de litis contestatione, non requiritur, cum sufficiat enuntiatio litis contestatione, ib. n. 64
 Executorialibus libellus exceptionum erit inferendus, ut appareat an oppositæ executioni sint admittendæ, vel non, vel jam super illis iudicatum, ibid. num. 65
 Executorialibus citatio inferenda est, ut appareat tertius possessor, & oppositor fuerit citatus, & quibus officiant executoriales, ib. n. 66
 Executorialibus sunt inferenda omnia, quæ excludant exceptiones oppositas ad impediendum executionem, & extrinseca alia excusetur probatio nempe actorum exhibitio, ib. n. 67
 Executorialibus inferi solent testes melius probantes rei estimationem, valorem & bonorum liquidationem reservatam executioni ut alia excusetur, p. 500. n. 70
 Executio si ab eodem iudice sit facienda, parvi refert executoriales conficere, cum sufficiat sola sententia à Notario signata publica forma, ib. n. 71
 Executoriales Romanæ in Curia expeditæ, ante executionem earum requiritur citatio partis de inviolabili Rotæ stylo, ib. n. 72
 Executio vigore executorialium non intimatarum capitulo, sed quibusdam canonicis non congregatis, capitulariter est attentata, ib. n. 73. & quando tunc valet, ib.
 Executorialium cum intimatione fit in Rota reproductione, ubi ante actualem executionem & declarationem incurtus censurarum quatuor terminis servantur, ib. n. 74
 Executio & possessio capta vigore executorialium

Index Rerum,

ante intimationem, & ejus reproductionem est attentata, & nulla, p. 500. n. 75
Executio est nulla, nisi intimentur executoriales latae contra unum alteri possessori resignatorio, vigore clausulae resignationis gratiosae, etiam quoad possessionem, qua actualiter repetitur, ib. n. 79
Executoriales obtinent vigore trium conformium contra intrusum, si reperitur in possessione per viginti annos, etiam si non appareat de intimatione & terminis servatis, non dicitur attentata possessio, ib. n. 78
Executorialium executio est attentata, quia cum debent reproduci coram Auditore Rotae, reproducantur coram subexecutore in paribus, p. 501. n. 84
Ab Executore exequire executoriales Romanae Curiae in paribus post intimationem, & ante earum reproductionem in Rota appellations deferendum esse, declarat Regius Senatus, ib. n. 85
Executoris commissio, executionis dicitur pars realis, ib. n. 93
Executionis extrema a parte antea & parte post, appellationem excludunt, ib. n. 95
Executorialibus non indiget sententia absolutoria, ib. n. 98
Executores imperiti iudices concedunt indistincte, p. 502. n. 101
Executoriales relaxari ex qualibet sententia etiam negativa, seu absolutoria ubique indistincte practicitur, ib. n. 102
Executoriales non impediuntur vigore sententiae notorie nullae, ib. n. 103
Executoriales expeditis quis iudex possit, a quo an ad quem, qui ultimam translatam in rem judicatam tulit sententiam, & qui in delegato, & de aliis pluribus & similibus difficultatibus, ibid. n. 104. remissive.
Executorialium vires ex quibus vel extinguantur, vel enerventur, p. 503. n. 1
Si in Executione conquievit pars, & iudex per unum annum puta, nova debet fieri citatio cum relatione status executionis, & de ratione, ib. n. 2
Ab Executore omittente citationem requisitam appellationi interdicitur deferendum est, ib. n. 3
Executoriales & sententiae post triginta annos non exequantur, ib. n. 4
Executorialium praescriptum exceptio est legitima, cum oriatur ex inspectione sententiae, p. 504. n. 6
Ab Executore rejiciente legitimas exceptiones appellationi deferendum, ib. n. 7
Exceptionem praescriptae Executionis non est necesse opponere, sed iudex ex officio ad id tenetur, cum appareat ex inspectione sententiae, ib. n. 8
Exequendi jus ex obligatione personali decem annis iure regio praescribitur, ib. n. 9
Executum jus ex re judicata super actione personali simul cum ipsa actione praescribitur spatio viginti annorum iure Regio, ib. n. 10
Exequendi jus ex instrumento garentigato si praescribatur per decennium, non impeditur via ordinaria ex instrumento agi intra aliud decennium, ib. n. 11
Exequendi jus ex actione reali etiam hodie iure Regio non praescribitur, nisi spatio triginta annorum, ib. n. 12
Executorialium jus iure civili praescriptum per triginta annos, a minori tempore iure canonico amittitur, num. 13
Executorialium vires amittuntur per longum tempus concurrente non bono iure victoris, ib. & 505. n. 14. & a. n. 21
Executoriales in beneficiis extinguuntur per non usum earum, & per cessationem minori tempore

triginta annorum, & quomodo intelligatur, ib. n. 20
In Executorialibus omnis cessat calumniosa praesumptio, & pro eis praesumitur rite & recte latae sententias, ib. n. 24
Executorialium jus extinguatur, triginta annorum lapsus requiritur iuxta Rotam, ib. n. 15
Executoriales valde antiquae non mittuntur executioni, ib. n. 31
Executores simpliciter antiquae, scilicet, quae nondum complevere triginta annos mittuntur executioni cum exhibentur processus & sententiae ex quibus emanarunt, ib. n. 32
Secus si solae Executoriales exhibeantur post longum tempus, quia tunc illis denegatur executio, ib.
Executum viam ex instrumento garentigato non habere instantiam, nec triennium perire, qui teneant, ib. n. 36
Executionis coepta instantia an per triennium perat, tres reperiuntur opiniones, ib. & 506. n. 33. & de resolutione, ib. n. 46
Executum jus intentatum per actionem in factum ex re judicata, habet instantiam peritiam, ib. n. 39
Executum jus ex executorialibus intentatum per iudicis officium mercenarium, non datur peritura instantia, ib. n. 40
Executio si est petita actione in factum, ordo juris servari debet, ib. n. 41
Executum iudicium intentatum per iudicis officium celerem expeditionem requirit, ib. n. 42
Executio ex executorialibus per officium iudicis petita non requirit libellum, nec figuram, aut ordinem iudicii, & ideo uberius est ex eo agere, quam actione in factum, ib. n. 44
Executio si petatur iudicis officio, siue actione in factum ex executorialibus appellationem suspensivam non recipit, ib. n. 45
Executio iudicia actione in factum intentato, licet detur peritura instantia, procedit iure civili, non iure canonico, ib. n. 46
Executio coepta per litem contestationem perpetuatur in quadraginta annos ius exequendi, p. 507. n. 47
Executores, siue executorialium, siue gratiarum, aut meri sunt, aut mixti, p. 512. n. 1
Merus Executor in quibus a mixto distinguitur, & cognoscatur, ib. n. 2
Executor merus dicitur, quoties omni liquidata materia & praecedente causa cognitione super exceptionibus, & liquidationibus nudi facti executori est commissio, ib. n. 3
Exceptio, quae omissa fuit a parte citata per iudicem super causa cognitione adhibita in executione non potest postea executor, cui executio committitur de ea cognoscere, ib. n. 4
Executor mixtus dicitur, cui executorialium executio committitur nulla praecedente causa cognitione super exceptionibus & liquidationibus, quae incidere solent in ea, ib. n. 5
Executori commissio censetur causa cognitio, & terminatio eorum, quae incidunt, & admitti solent in via executiva, ubi talis cognitio praecessit, ib. n. 6
Executor mixtus est iudex, & habet jurisdictionem ad exequendum, ib. n. 7
Executor mixtus cognoscit de concernentibus executionem sententiae, ib. n. 8
Executor mixtus potest cognoscere, & terminare omnes exceptiones, quae opponi possunt executioni executorialium, non tamen respicientes merita causa, ib. n. 9
Executor datus ad rerum & fructuum restitutionem, est omnino mixtus, cum illi commissio intelligatur fructuum liquidatio, ib. n. 10

Executo

& Verborum.

Executor merus nullam causa cognitionem habet, sed expurum factum committitur, ideo caret jurisdictione, p. 513. n. 11
Executor uterque quas exceptiones admittit, vel rejicere tenetur, & quando ob id poterit ab eo appellari, ib. n. 12. remissive.
Executor siue merus siue mixtus est delegatus, & vices gerit mandantis, ib. n. 13
Ab Executore siue mero siue mixto, appellationi emissae non deferens, vim nullam facit, ib. n. 15. nisi modo excedendo, ib.
Executor siue fit facti, siue fit juris, admittit appellationem ab excessu, ib. n. 22
Executor qui mandatum exequitur, non est qui gravat, sed sententia, & iudex, qui eam tulit, p. 514. num. 24
Ab utroque Executore negatur appellatio, nisi excessus adit, quia alias fieret de via executiva ordinaria, ib. n. 23
Ab executore mixto, cui virtualiter intelligitur commissio negotii principalis cognitio, licet appellare, & exemplo, ib. n. 34
Etiam non excedat, ib.
Executor recipit potestatem a commissione stricta, cuius limites non transgreditur, sed praeculis habere debet, ib. n. 38
Executor tenorem commissionis praeculis habere debet, ib. n. 39
Executor si executorialium fines egrediatur, definit esse iudex, & potestate carere tunc incipit, p. 516. num. 56
Executor executorialium ad instar est iudicis habentis jurisdictionem territorii limitatam, & si illud egrediatur, efficitur privatus, ib. n. 57
Executoris potestas coarctata est ad lites commissionis sententiae tenori inhaerens, ib. n. 59
Executor in eo quod excedit, definit esse executor, ib. n. 62
Executor in excessu, caret jurisdictione, & definit esse iudex, ib. n. 63
Et caret potestate, ib. n. 64
Executor excedens executoriales aliquid separatim & diversum ab eis facit, ib. n. 65
Executor excedit pluribus modis, ibidem numero 72 nempe
De re ad rem, & de quantitate ad quantitatem.
De persona ad personam.
De tempore ad tempus.
Rejiciendo legitimas exemptiones sententiae licite opponendas aut admittendo rejiciendas.
Praposterandum ordinem sibi in commissione traditum.
Et semper quando caret potestate & jurisdictione, p. 517. n. 73
Executor infert simplex gravamen intra limites suae commissionis, non tamen in excessu, ib. n. 80. ubi redditur exemplum.
Executor si praestet minus, quam in sententia sit comprehensum, gravat simpliciter, non excedit, & quare, ib. n. 81
Per viam appellationis licet possit quis conqueri de iniquitate Executoris, tamen etiam potest quodcumque superioris implorare officium, p. 518. numero 90
Ab Executore excedente appellatio emissae utrumque habet effectum devolutivum & suspensivum, cui nisi deferat executor, vim facit, ib. n. 93
Ab excessu Executoris utilis est appellare, ut evitetur actualis executio gravaminis, ib. n. 95
Executionem ex re judicata emanata a hie qua procurator quis fuit, petere non potest, nisi cum speciali mandato, p. 521. n. 141

Salgado de protecl. Reg.

Executoris mandati defectus probatur ex actorum inspectione, p. 522. n. 169
Executoris potestas ut quando sit, appareat, commissio legitime exhibenda est, p. 523. n. 182
Executoris potestas pendet a deputatione, sicut procuratoris a mandato, & sic a deputationis verbis non est recedendum, ib. n. 183
Executionis favor suspendenda concurrens in appellatione ab excessu durat in repositione exequirenda appellatione non obstante, p. 525. n. 219
Executio facta pendente excessu deducto per viam appellationis, est attentata & revocatur, p. 526. num. 238
Ab Executore non appellatur nisi clausura & limites commissionis excedat, & tunc nisi semel, p. 528. n. 1
Executorialium executor Papae si nudi facti executionem alicui committat, & si excedat, potest de excessu cognoscere, ib. n. 4
Executoris potestas, commissionis tenore est circumducta, quae tantum valet quantum sonat, ibidem num. 10
Executori intelligitur prohibitum omne illud quod clausura commissionis excedit, ib. n. 11
Executor Superioris in excessum remanet privatus & subiectus correctioni jurisdictionis ordinariae, ib. num. 13
Executor Superioris quantum commissionis limites egreditur, tantum alienos scilicet Ordinarii intrat, ibid. n. 14
Executoribus excedentibus modum executionis resistere licet cuilibet privato, ib. n. 16
Executor Principis licet sit major ordinario, in causa commissa tamen excedens privatus reputatur & ordinario inferior, cui resistere potest & excessum repone, ib. n. 18
Executori Papae etiam mero excedente potest Ordinarius resistere & quilibet alius, p. 529. n. 19
Executori procedenti in negotio sibi specialiter non commissio, potest iudex ordinarius & quilibet alius resistere, ib. n. 20
Executor quando excessit non currunt fatalia quominus omni tempore de huius nullitate dici possit, p. 529. n. 127
Executor ordinatè procedens & excedendo dicitur spoliare, cui ut privato licet resistere, p. 529. numero 22
Executorem excedentem mandatum tanquam superiori inobedientem posse punire ordinarium, ibid. num. 26
Contra Executores ministros & tabelliones excedentes salarium in commissione vel lege taxatum, posse ordinarium procedere ut excessum restituat, ib. n. 27
Executorem delinquentem ex commissione indubie potest ordinarius incarcerare & punire, ibid. numero 28
Ab Executore seu nuntio excedente limites mandatae executionis appellatur ad iudicem mandantem, p. 531. n. 48
Executorialium iudicium ab ordine iudiciario etiam summario multum distat, p. 533. n. 1
Via executiva est summaria, tamen magis aceletata quam simplex summarium iudicium, ibid. numero 2
Executio quando fit ab eo iudice vel eius executore super eadem re super qua lata est sententia citationem non requirit, ib. n. 8
Executio ubi est facta rei iudicis aut litigantis condemnati persona requirit citationem praecise, ibidem num. 9
Executio ubi est facienda in persona specialiter non

PPP 3

nomina,

Index Rerum,

- nominata, in executorialibus citatis an necessaria sit, n. 534. n. 11
- De quo Executionis statim citatio hæc fit facienda, ib. declarata ut n. 13
- In Executorialium executione pro quantitate debet intimari debitori ut solvat, ib. n. 14
- Secus si instrumentum contineat tempus determinatum, & quia tunc ipse interpellat, ib. n. 15
- Executio & ejus acta corrumpunt si omittatur necessaria citatio, ib. n. 16
- Ab Executore omittente necessariam citationem appellationis emissæ esse deferendum decernit Senatus Regius, ib. num. 17
- Executor merus is est cui nudum factum committitur, & executio, discussis omnibus quæ opponi poterant executioni sententiæ, ib. n. 18
- Executor merus si citaverit, non tenetur citatum expectare, quia non potest assumere partes judicis & jurisdictionem commissam usurpare, ib. n. 19
- Executorialium executoris non eodem modo sed diversimodè omnes sententias effectui tradunt, p. 535. n. 21
- Executor pro summa pecuniaria procedit aptis pignoriibus subhaftandis ex quibus satisfit creditori, vel illi dantur in solutum, ib. n. 22
- In Executione instrumenti gaurentiati pro quantitate, eodem modo proceditur quo in executorialibus, ib. n. 23
- Ab Executore pro quantitate incipiente à captura personæ ante discussionem bonorum tanquam ab excedente licita est appellatio, ib. n. 24
- Executor executorialium pro certa specie cogit præcisè condemnatum tradere etiam vi & manu militari de possessione deicit, ib. n. 25
- In Executione pro specie certa, civilis facit iudex, si prius moneat condemnatum aut obligatum, ib. n. 30
- Executio coepta pro re, an ea precepta sit prosequenda, & in quo, p. 539. n. 37
- Executio sententiæ pro Barone lata ut pro singulis centum ovibus ratione pascuorum Baro unam habeat, etiam contra minus centum pascentium, fiat habito respectu ad numerum, & facta computatione grata, ib. n. 38
- Si autem quinquaginta quis depascit, fiet executio pro æffimatione dimidiæ partis unius ovium, ib. numero 30
- Executorialium executor ad actum consistentem in animo condemnati, putà præstare patientiam aut consensum, renuntiare officium aut beneficium, & similia, quomodo se habere debeat, ib. numero 41
- Executor ad factum dependens ab animo condemnati non excedit non admittendo interesse, sed ad factum præcisè compellens, ib. n. 41
- Executor ad factum dependens ab animo condemnati, an excedat illum contumacem per carcerem cogere, ib. n. 44
- Ab Executore facti & carceratione pro ejus executione non datur appellatio, p. 537. n. 52
- Executor pro quantitate potest per carcerem compellere condemnatum, ut indicet bona in quibus facienda sit executio, ib. n. 56
- Executio fit per manum militarem & violenter si aliter perfici non potest, ib. n. 57
- Executor non excedit compellendo per carcerem condemnatum ad factum dependens ab ejus animo & voluntate, nec vim faciet, ib. n. 59
- Executio facti dependens à voluntate condemnati, fit per carcerem postea crescente contumacia per censuras juxta Consilium, p. 538. n. 64
- Executor merus potest deputari etiam non constitutus in dignitate, p. 539. n. 77
- Executores dicti compulsores sunt meri, & non debent esse in dignitate constituti, sed simplices clerici sufficienti, ib. n. 78
- Executor executorialium super jure incorporali quomodo procedat ad executionem, ib. n. 79
- Pro executione juris incorporalis requiritur actus apprehensivus, ib. n. 85
- Executio si fiat in officiis publicis vendibilibus, debitor compellendus est renunciare, & titulum officii exhibere, ib. n. 91
- Executio ubi fit facienda in officio vendibili, & fit ad eundem Rex, quomodo debitor est compellendus, ib. n. 92
- Executor aliquam partem potestatis usurpans excedit multo fortius qui totam arripit, p. 541. n. 3
- De Executoris potestate quando disputatur, locum habet appellatio suspensiva, p. 542. n. 4
- Excedere dicitur Executor eo ipso quòd absque jurisdictione procedit, ib. n. 5
- Executor beneficiatus etiam si assumat viam meri, si non amittat exceptionem surreptionis aut nullitatis suæ potestatis, potest appellari, ib. n. 7
- Ab Executore vigore brevis Cameralis, habentis executionem paratam potest appellari, quando verificetur subreptio commissio, ib. n. 10
- Executor merus factum de exceptione infringente suam potestatem cognoscit ad effectum remittendi tantum, ib. n. 14. & 15
- Executor mixtus potest cognoscere de potestate sua, an rescriptum sit falsum vel surreptitium, & se pronuntiare iudicem, vel non, ib. n. 16
- Executor merus potest de exemptione defectus suæ potestatis cognoscere extrajudicialiter ad effectum superledendi in executione, ib. n. 17
- Executoris meri potestas ob falsitatem commissionis nulla redditur, p. 543. n. 16
- Executor merus licet non admittat exceptiones contra sententiam, tamen defectus potestatis suæ admittit, ib. n. 19
- Executor merus quantumvis præcisam habeat facultatem potest cognoscere de falsitate narratarum ad effectum superledendi, ib. n. 20
- Executor merus tenetur admittere exceptionem noviter ortam, quam si sciret mandans in executione superfedere, ib. n. 21
- Executor merus de exceptione revelante, puta surreptionis coram eo opposita cognoscit, ut remittat & superfedat si verum inveniatur, ibidem numero 23
- Executor merus admittens exceptionem ad rescibendum & superledendum, remanet nihilominus merus, ib. n. 24
- Executor admittit exceptiones concludentes defectum tam suæ quam mandantis potestatem, ib. numero 28
- Executoris potestas pendet à potestate mandantis, ibid. n. 30
- Executoris potestas debet à potestate mandantis regulari, ib. n. 33
- Executor ante commissionem executorialium præsentationem & intimationem sibi factam, caret potestate & jurisdictione, nec ea uti potest, p. 544. n. 42
- Executor etiam si sciat facultatem sibi competere, tamen ante præsentationem non recipit potestatem, ib. n. 45
- Per executores gesta post terminum limitatum in communione, sunt nulla ipso jure, atque vim facit procedens, ib. n. 46
- Executor ad exactionem post terminum exigens, vinculis ligatus ad superiorem remittitur, ibid. numero 47

Executor

& Verborum.

- Executor ignorans prorogationem de tempore ad tempus, si procedat post triennium, irritè & nulliter facit p. 544. n. 48
- Executor non dicitur executionem facere, sed mandans, p. 545. n. 62
- Executor est velut causa instrumentalis quæ nihil disponit, ib. n. 53
- Executor procedens ad executionem sententiæ suspensæ per appellationem, potest de facto impediri & resisti, ib. n. 56
- Et ab ejus processu appellationi nisi deferat, vim fieri declarabitur, ib. n. 57
- Executor gratiæ licet acquirat jurisdictionem à tempore data, eam tamen non exercet ante præsentationem litterarum, ib. n. 60
- Executor gratiæ etiam si sciat sibi facultatem competere, non potest procedere ante litterarum præsentationem, ib. n. 62
- Executio sententiæ faciendæ est ab eo iudice sub cuius districtu res sita est, ad requisitionem tamen judicis ferentis sententiam, ib. n. 63
- Et idem in contracta paratam Executionem habente, ib. n. 64
- Executio mandata etiam morte mandantis re integra non expirat mandatum, p. 546. n. 68
- Exequitor ad exequendum morte mandantis procedens non excedit, ib. n. 72
- Exceptionem dominii aut possessionis potest tertius oppositor proponere coram iudice requisito pro executione sententiæ, quia ut plurimum longè distat superior, ib. n. 75
- Executor excedit, non admittens legitimas exceptiones executionis naturæ congruas, p. 550. n. 4
- Ab Executore non admittente legitimas exceptiones tanquam excedente, appellatio habet utrumque effectum, ib. n. 5
- Quod idem locum habet in Executione instrumenti gaurentiati, quia parificatur à jure, ib. n. 6
- Atrejectione exceptionis in Executione incidenti appellatio est necessaria, alias transit in rem judicatam, ib. n. 7
- Executor litterarum pensionis rejiciens exceptiones legitimas incompetentiæ, surreptionis, aut ortas ex ventre gratiæ excedit, & ex hoc capite appellatio utrumque habet effectum, ib. n. 8
- Executor admittens exceptiones non admittendas, detrahit juri privilegiato partis, hoc est, juris exequendi, eamque privat beneficio juris communis, ob quod datur appellatio, ib. n. 10
- Executiva via maximum offert commodum, ib. n. 12
- Executor merus cum sibi committatur nudi facti executio, & omni liquidata materia, non potest regulariter cognoscere de exceptionibus apposis, pag. 551. n. 16
- Executor merus non potest cognoscere de exceptionibus apposis labefactantibus sententiam, sed mandatum ad unguem servare tenetur, ib. n. 17
- Executor has exceptiones infringentes sententiam potest admittere, si vult, non tamen tenetur, & ideo à reiectione appellationi interjectæ non deferendum, ib. n. 24. 25. & 26
- Executor mixtus sicut merus, non tenetur admittere exceptiones labefactantes sententias, si non vult, ib. n. 26
- Executor præcisè tenetur admittere exceptionem infringentem ejus potestatem, & ubi datur executio irtractabilis, aut excommunicationis exceptio, quas si rejiciat executor, licet appellare, ib. n. 27
- Executor mixtus is dicitur, cui executio committitur non præcedente causæ cognitione super iis, quæ incidere solent in viam executivam, ib. n. 28
- Executor mixtus non tenetur admittere exceptiones labefactantes sententias, nec respicientes merita causæ, ib. n. 29
- Executor non quomodo sit lata sententia, sed quomodo sit exequenda, perinet, non quid sit pronuntiandum, sed quid sit pronuntiatum, ib. n. 30
- Executor non potest factum superioris labefactare, ib. n. 31
- Executor non potest admittere exceptiones respicientes justitiam, & causam principalem, sed statim remittit superiori non superledens in executione, p. 551. n. 32
- Executor potest, si vult, admittere exceptiones respicientes nullitatem sententiæ ut remittat & superfedat, ib. n. 33
- Executio sententiæ summarie tractatur & ita nihil admittitur requirens altiore indaginem ad illam impediendam, ib. n. 34
- Executor Romanæ Curie in partibus cognoscit super rebus in quibus est faciendæ executio pro quantitate debita, & de aliis exceptionibus modificatis, ib. n. 40
- Executor si nolit admittere exceptiones infringentes sententiam ad effectum superledendi, non excusatur pars illas proponere iterum coram superiore, p. 533. n. 49
- Executiva & summaria judicia non admittunt exceptiones requirentes altiore indaginem, p. 554. n. 51
- Executor ex nova causa potest in sententiæ executione superledere, p. 556. n. 93
- Executioni sententiæ potest apponi & oriri exceptio proveniens ex mente pronuntiantis, p. 557. n. 103
- Executor datus ad vendendum & pretium recipiendum, emptor ei legitime solvit, sed executor Domino rei tenetur, p. 560. n. 159
- Executivam ad viam redire non potest, qui ordinariò cœpit, p. 561. n. 172
- Nisi protestetur quod viæ Executivæ præjudicare nolit, ib. n. 173
- Excedit executor exequendo personas non nominatas in executorialibus nec virtualiter aut visibiliter expressas, p. 567. n. 1. & 4
- Ab Executore excedente de persona ad personam, appellationi ut legitime deferendum decernit lenatus, aditus per viam recursum, ib. n. 2
- Executor ad ulteriorem executionem procedens, non obstanti tertii legitima oppositione excedit & licitè appellatur, p. 568. n. 10
- Ab Executore rejiciente legitimas exceptiones licet appellare, ib. n. 11
- Ab Executore citante non citandum, ne comprehensum in commissione, licita est appellatio, ib. n. 13
- Executio locum non habet adversus non nominatum in sententia, licet lis cum eo sit acta, p. 570. n. 42
- Executioni pro quantitate factæ in re qua tertius dicit potius jus habere, puta, antè jus pignoris, an sit admittendus ad illam impediendam, p. 571. n. 65
- Executio sententiæ super aliqua re restituenda impeditur à tertio docenti incontinenti de sua possessione, quousque in contradictorio vincatur, pag. 573. numero 81
- Ab Executione incipere dicitur si contra tertium non victum iudicio petitorio aut possessorio executor exequatur, p. 574. n. 89
- Executionem ex l. fi. C. de edicto Divi Adri. impedit tertius docens de sua possessione, quousque iudicio ordinario vincatur, ib. n. 90
- Executoriales obtinens curet intentare remedium possessorium contra tertium oppositorem, & quando prima lata sententia avocetur possessio, possitque suas executoriales exequi, pagina 574 & 575. n. 91. & 96
- Executor cum non possideat, non potest tradere possessorem

PPP 4

Index Rerum,

sessionem vigore executorialium per aspectum, nec cui tradiderit acquirat, p. 576. n. 108
Executor exequendo rem ab alio possessam per clausulam constituti illo rejecto, excedit de persona ad personam, p. 577. n. 125
Obtinens executorialia pro re locata an teneatur stare locationi facta per condemnatum, ib. n. 126
Quia in simplici colono vel in colono partiaro, qui feminaverunt, an pro illo anno sint legitimi contradictores, ib.
Executorialia obtinens pro re, non tenetur stare locationi facta per condemnatum cepta jam lite super re, ib. n. 128
Executorialia obtinens dominus, qui & eius colonus fuerant spoliati, an domino mortuo possit colonus suo jure earum petere executionem, ib. n. 129
Et quid si colonus sit nominatus in sententia, cum tamen nulla acta fuerint, nec etiam citatus, nec constituit procuratorem, ib. remissive.
Executionem iudicii possessorii pendens inter vassallos, directus Dominus non impedit, maxime praestita sibi cautione, p. 578. n. 135.
Executioni sententiae latae super servitute domus emphyteuticæ an dominus directus possit comparere impedire, & quando secus, ib. n. 137
Executionem sententiae contra colonum seu inquilinum clerici latae potest ipse clericus impedire cujus nomine possidetur, p. 579. n. 47
Ab executore admittente non legitimum oppositorem, & nemine offerente sui juris probationem in contenti, appellacionem emissã non deserens vim facit, ib. n. 153
Ab Executore admittente minus legitimas exceptiones & non admittendas appellatur, ib. n. 156
Executorialia expedita contra confraternitatem aut locum pium, super re aut debito ipsius loci pii, an excedat executor illas dirigens in administratorem, p. 580. n. 159
Executor ut locum habeat contra tertium emptorem in quem res alienata est pendente lite inter creditorem & debitorem, pro quantitate, necesse est, ut alienatio fiat sententia & re iudicata, & sic in fraudem parata jam executionis, p. 582. n. 178
Executio non potest dici parata ante rem iudicatam & causa cognitionem, ib. n. 179
Executio vigore instrumenti quarentigati pro quantitate, an & quando directo fiat contra tertium, in quem debitor alienavit rem, ib. n. 182
Executor sententiae contra beneficii possessorem latae an excedat exequendo tertium illius beneficii possessionem occupantem lite pendente, ib. n. 183
Executor non excedit exequendo executorialia contra condemnatum ad dimittendum beneficium, sed nec contra intrusum in illud lite pendente, ib. n. 189
Executorialia obtenta contra superstitem colligantem, exequuntur contra intrusum lite pendente, p. 582. n. 190
Executorialia possunt exequi in tertium possessorem rei, quam alteri dominus hypothecavit, cum pacto de non alienando, p. 583. n. 199
Executio facta in tertium intrusum sine novo processu non potest agere de spolio, ib. n. 192
Executorialia capiunt intrusos & intrudendos lite pendente, ib. n. 193
Executorialia expedita contra capitulum afficiunt tertium etiam non citatum, cui lite pendente capitulum tradiderat possessionem praebendam, ibidem numero 94
Executio an locum habeat adversus tertium in quem res emphyteutica est alienata incio domino, pag. 584. n. 205
Executio non impedit tertius ratione nullae pos-

sessionis tradita per iudicem inordinate procedentem, ib. n. 210
Executorialia expedita contra emphyteutam pro canonis solutione an exequantur contra tertium cui rem alienavit, ib. n. 225
Executio quando inter alios non citatos locum habet sine nova causa cognitione, tamen nova citatio eorum omnino pro executione requiritur, p. 585. n. 222
Executio quando in tertios non citatos locum habet, adhibetur summam & in continenti cognitio super illa qualitate, qua causam praestat executioni in illos, p. 585. n. 224
Executio ut in tertium locum habeat non sufficit ut nunc rem possideat, sed quod illam sit adeptus lite pendente, & affectam viiio litigii, verificandum est, ib. n. 225
Ad verificandam qualitatem qua fundatur Executio contra tertium, citatio necessaria est, ib. n. 226
Executor an excedat exequi sequestrarium, an depositarium in quos res lite pendente deposita fuit, ib. n. 227
Executor an excedat exequendo fideiussorem de iudicio sibi in causa principali, ib. n. 228. remissive.
Executionem contra principalem an possit impedire fideiussor iudicatum, solvi, ib. n. 229. remissive.
Solvens alicui de mandato iudicis an sit legitimus contradictor Executionis, ib. n. 230. remissive.
Executorialia expedita contra uxorem pro debito ante matrimonium contracto, an dirigantur in virum super bonis postea in dotem datis, ib. n. 231
Executorialia expedita contra procuratorem in rem suam, si solvendo non sit, an dirigantur in bonis principalis non citati, ib. n. 232
Executorialia expedita, contra defunctum interdicto retinenda, an possint exequi contra eius heredes, p. 586. n. 245
Executorialium latorum in Salviano interdicto quando possint impediri executio, p. 587. n. 246. remissive.
Executorialia expedita contra debitorem, an exequi possint absque excessu in eius condemnati debitorem non citatum, ib. n. 247. late discutitur.
Executio adversus debitorem potest directo fieri adversus eius debitorem pensionis indistincte, p. 588. n. 255
Executio in pecunia debitoris condemnati qua fit apud argentarium seu depositarium, directo fit, ib. n. 256
Executorialia & acta adversus praesatos & administratores, ut possint nocere Ecclesiis, & praebendis, debet in libello inseri norma administrationis legitima, ib. n. 259
Executorialia expedita contra defunctum in interdicto retinenda, an exequi possint contra haereses si possident jure proprio, p. 589. n. 281
Obtinens Executorialia non cogitur novum subire iudicium contra novum successorem, p. 592. n. 377
Executor sententiae naturam & tenorem imitatur, pag. 599. n. 1
Excedit executor se extendens ad aliam rem, seu quantitatem non expressam, ib. n. 12
Excedit Executor se extendens ad aliam rem extra expressam, ib. n. 13
Ab executore excedente de re ad rem, vel de quantitate ad quantitatem, appellacioni deferendum declaratur, ib. n. 14
Excedit Executor exequendo in alia re qua non fuerit iudicata, ib. n. 16
Executor an excedat si executorialia latae pro praebendo, ut in anteriori loco sedeat, illas exequatur in aliis praesentibus, puta osculo pacis, incensatione ante alios quibus praeferi mandatur, p. 600. n. 69
Excedit Executor, si sententiam qua quis est privatus &

& Verborum.

& inhabilitatus ad beneficium, extendat ad pensionem etiam qua loco beneficii habetur, p. 602. n. 49
Executor non excedat si sententiam qua clericus declaratur commississe delictum dignum privatione beneficii, ipso jure exequatur in illius privatione, p. 604. n. 74
Executor ad rei restitutionem vigore executorialium datur, an excedat eos exequendo in fructibus non expressis, nominatim in sententia, p. 605. n. 93
Executor ad rei restitutionem datus excedit si praestet fructus non expressos in sententia, si alias ex natura iudicii & actionis praestari non debebantur, secus de converso, p. 113
Executor executorialium quibus quis condemnatur rationem reddere administrationis, an excedat si facta calculatione exequatur reliquatum, p. 608. n. 140
Executor ad reddendam rationem datus dicitur mixtus respectu calculationis & liquidationis, p. 609. n. 143
Executor mixtus datus ad rationem reddendam tenetur ante executionem reliquatum & calculationem confirmare, ib. n. 144
Merus executor an possit confirmare calculationem, ib. n. 146
Executor ad reddendam rationem non potest esse merus cum detur ante liquidatam materiam, ib. n. 147
Executor ad restitutionem bonorum confiscationem faciendam ei cui Princeps restituit an excedat, si exequatur tertios possessores in quos res fuere a fisco alienata, p. 611. n. 173
Executor ad restitutionem bonorum confiscatorum per Principem factam, datus an excedat, si fructus etiam solvere cogat, ib. n. 174
Executor ad rei restitutionem an excedat compellendo praestare aestimationem damni & deteriorationis, qua in illa reperitur, si id omiserit in sententia, ib. n. 182
Executor datus ad tradendum fundum non satisfacit dimidium tradens, p. 612. n. 195
Executor non excedit compellendo ad aestimationem rei perempta, ad cuius restitutionem datus est, p. 613. n. 208
Executor poterit compellere ad aestimationem partis peremptae rei, sicut & totius, ib. n. 209
Executor ad rei restitutionem datus non excedit, si compellat condemnatum, liquidatam aestimationem damni & deteriorationis rei praestare, ibidem numero 211
Executor facti promissi in aestimatione aut interesse sit, p. 616. n. 6
Executio est sequela primi iudicii & ejusdem naturae, p. 617. n. 14
Executio est ejusdem naturae cujus est prima causa, & ideo ab ista sicut non licet appellare ita nec a declaratione, & ejus liquidatione, ib. n. 16
Executor liquidans rem qua extra condemnationem sit, illius substantiam augens, noviter gravat & excedit, & à tali excessu licet appellare, p. 618. n. 33
Executor ad restitutionem praebendam cum fructibus liquidandis datus excedit, si taxet etiam distributiones quotidianas, ib. n. 37
Executor ad restitutionem beneficii cum fructibus liquidandis datus, excedit, si liquidet etiam emolumenta, incerta, ut obligationes, & funeraria, &c. p. 619. n. 38
Excedit Executor in liquidatione, si condemnationem in fructibus percipis extendat ad eos qui percipi poterunt, ib. n. 40
Excedit Executor in liquidatione si lata sententia super fructibus à tempore litis contestationis, & liquidet à tempore occupationis, ib. n. 44
Executor in liquidatione excedit, si condemnatum

simpliciter in expensis compellat & liquidet simul personales, ib. n. 51
In liquidatione excedit Executor si sub liquidatione expensarum liquidet etiam damna, p. 620. n. 52
Excedit Executor quando liquidationem addidit condemnationi, quia novam addit condemnationem, & à tali excessiva liquidatione licet appellare, ib. n. 56
Executor antequam perveniat ad executionem facti, debet praemittere liquidationem, qua pertinentia fructus, seu damna comprehendantur sub generalitate condemnationis, ib. n. 57
Executio sententiae factae ante liquidationem pertinentiarum & similium est nulla ipso jure, ib. n. 59
Excedit modus inter Exequendum, si pars non citetur in eo quo debet adesse, p. 621. n. 63
Executor ad rei restitutionem virtute rei iudicatae, simpliciter datus, an excedat si etiam exequatur in pertinentiis & connexis ipsi rei, p. 622. n. 87
Executio sententiae faciendae in re debet fieri etiam in fructibus pendentibus ejus per quamdam consequentiam, cum sint inseparabiles ab ipsa re & possessione, p. 627. n. 153
Excedit Executor si delatione aut conditione sententiae pendente exequatur, p. 628. n. 4
Executor datus cum termino limitato, eo transacto si exequatur amplius, excedit, ib. n. 6
Executor cum termino limitato si aliquem intra illum excommunicet, eo transacto non absolvit, p. 628. num. 7
Ab Executore excedente de tempore ad tempus appellationi interpositae si non deferat, vim facit, p. 628. n. 1
Executor exequendo ante tempus datum condemnato ad solvendum excedit, ib. n. 2
Executoris potestas regulatur a potestate superioris mandantis, p. 629. n. 12
Executor non excedit si condemnatum ad rei & speciei restitutionem cum fructibus, exequatur condemnatum in fructibus decursis usque ad sententiam, sed etiam in decursis postea usque ad actuale restitutionem, ib. n. 13
Exequendi potestate carens Executor, excedit liquidatione fructuum tam decursorum usque ad sententiam, quam usque ad tempus taxationis, ib. n. 15
Executor excedens fines mandati nihil agit, ibidem n. 16
Executor tunc poterit taxata & solvere fructus & interesse decursos post sententiam, & usque ad ejus partitionem, p. 630. n. 31
Executor non excedit attendens tempus prioris sententiae specialiter expressum per ultimam confirmatam, p. 631. n. 46
Executor ad sequestrandos fructus majoratus vigore decreti in iudicio tenetur, an excedat sequestrando fructus non solum à die decreti, sed etiam à die mortis ultimi possessoris, p. 632. n. 52
Executor merus excedit assignando terminum ad parendum, & ob ejus imparitionem excommunicando, p. 633. n. 58
Executor merus est incapax jurisdictionis, ibidem num. 60
Executor merus potest terminum deliberatorium praefigere, sed non ad effectum imponendi novam excommunicationem, ib. n. 61
Executor cui causa vel executio committitur cum termino brevi, & limitato, an excedat assignando parti terminum & dilationem regalem, à sua commissione abbreviato termino, alias jure assignato simili causa aut executioni, ib. n. 62
Executor sententiae potest illius facere declarationem interpretativam, p. 636. n. 12
Executor mixtus respicit merum imperium, ibidem num. 16
Executor

Executor dicitur non qui ordinaria, sed delegata potestate aliquid exequitur, p. 636. n. 17
 Executori cum principale committitur, videtur declaratio interpretativa etiam commissa, p. 638. n. 33
 Ab executeore perperam interpretante sententiam velut excedente, appellacioni emissa est omnino deferendum, ib. n. 51.
 Exempla plura hujus doctrinae redduntur obiter, p. 638. & 639. n. 51. 52. 53. 54. 55. 56. & 57
 Executores rei iudicatae à curiis Regiis emanati, possunt post longam temporis distantiam declarationem interpretativam sententiae dubiae adhibere, ergo multo fortius Senatores qui eam tolerant, p. 644. n. 131
 Executor excedens modum nulliter agit, & propterea appellatur, p. 646. n. 5
 Executor ad rei restitutionem cum clausula (refusus prius melioramentis) an excedat si ante eorum liquidationem rem faciat restituere, p. 647. n. 26
 Executor ad rei restitutionem pagando las gastos, an possit prius restituere rem, & postea expensas condemnato saltem sub fideiussione, p. 648. n. 57
 Executio suspendi non potest in aliis rebus sequestratis, ob expensas in una tantum re factas, etiam si sententia dicat (solutis prius expensis,) p. 649. n. 65
 Executio sententiae ut suspendatur ob melioramenta debet de eis prius saltem ingenuè apparere, intra terminum assignatum ab executeore, ib. n. 69
 Executio revocata & reposita, an officiat tertio rei emptori, ipsius executionis virtute, p. 654. n. 1
 Redduntur exempla, ib. n. 2
 Executio sententiae, cuius virtute tertius emptor possidet, revocata, ut ipsa res non sit restituenda, sed pretium à creditore avocandum, qui dixerit, ib. n. 4
 Executio revocata, cuius vigore creditor in solutum rem accepit, restituenda res est cum legitimis accessionibus, ib. n. 5
 Executio revocata in gradu appellacionis, creditorem damnandum ad res ablatas restituendas, vel estimationem, damna, & expensas, qui dixerint, ib. n. 6
 Executio vigore sententiae postea revocata, consideratur retro ac si facta non sit, nec sententia lata, p. 656. n. 44
 Revocata executione, cuius contemplatione tertius possidet, ipse comprehenditur, ib. n. 45
 Executio, cuius occasione ob venditionem gabellarius perceperat decimam per appellacionem, revocata tertio gabellario etiam non citato nocet, p. 657. n. 59
 Executio revocata, omnia retro iudicantur irrita & infecta ipso iure, ib. n. 67
 Executor secularis an possit sententiam repositionis executionis, cuius contemplatione clericus possidet in hunc exequi, & rem avocare declinantem, p. 658. n. 70
 Executor secularis sententiae latae inter laicos erit competens cognoscendi, an sententia officiat clerico, ut tertio comparenti & declinanti, ib. n. 72
 Executor laicus an possit exequi in clericum sententiam inter laicos, & à laico latam, quae illi ex natura causae secundario & in consequentiam, vel alias, omnino de iure praedicit, vel an requisitoriae literae sint necessariae, p. 659. n. 89
 Executio sententiae ad illum iudicem debet spectare qui causa principali cognovit, ib. n. 98
 Excedit an Executor si sententiam qua clericus est suspensus ab officio, illam extendat ad beneficium, p. 662. n. 55
 Executione aut sententia annullata sive rescissa, cuius contemplatione quis possidet, rem cum fructibus restituit, p. 662. n. 140

Executionem annullantes senatores ob non servatam formam iuris per executionem, quemadmodum bona vendita faciunt restituere, & quando fructus cum interfusio debiti compententur, pag. 663. num. 156
 Ab executorialium executeore appellatio emissa, solet delegari cum clausula (parito iudicato) pag. 694. n. 158
 Executor secundus ad rei restitutionem cum clausula (parito) an excedat procedendo ante partitionem illorum fructuum, qui tacite & virtualiter in sententia subintelliguntur, ib. n. 173
 Excedit Executor cum clausula (parito iudicato) si ante partitionem fructuum virtualiter comprehensorum in sententia, quae utitur verbo (restituere) procedat in principali, p. 665. n. 192
 Executio tota si propter excessum executeoris revocatur, res iudicata rescinditur, p. 666. n. 207
 Executio revocatur propter excessum in summa, non tamen ipsum mandatum executivum, ibidem num. 210
 Executione sententiae semel facta, si res in potestatem condemnati iterum deveniat: an nova condemnatio ad illam avocandam sit necessaria, vel idem executor sufficiat, p. 667. n. 217
 Executorialibus semel executis, & in continenti, non ex intervallo, si res ipsa ad condemnatum revertatur, restituenda est iterum eorundem executorialium virtute, p. 668. n. 227
 Exequi non videtur iudicem cuius Executio fuit perturbata, ib. n. 222
 Executoriales intelliguntur intra annum executee si fuerit sortite effectum, p. 669. n. 245
 Executorialium potestas cum clausula (defendo indultum) extinguitur anno si sortite fuerint effectum, qui per integrum annum perduravit, ibid. numero 246
 Executio coepta & nondum perfecta, durat perpetuo & debet finire, ib. n. 248
 Executor datus ad exequendum si in parte exequatur, non est functus officio donec plenè perficiat, ibid. n. 249
 Executoriales non expirant per triginta annos coepta iam executione, ib. n. 251
 Executione revocata cuius contemplatione quis possidet, an possit rem ex alio capite, aut iure retinere, p. 670. n. 258
 Exemptio.
 Exemptio clericorum à jurisdictione seculari fuit deducta à Regibus Christianis, & concessa ob reverentiam sanctae Ecclesiae, pag. undecima, num. 50
 Exemptionis privilegium clericorum à tempore Constantini, ib.
 Exemptio Clericorum à potestate, & jurisdictione temporali in eorum utilitatem, non in damnum, & detrimentum eorum introducta, ut oppressi per iudices Ecclesiasticos non prohibeantur recurrere ad Regem, pro violentia tollenda, pag. 18. numero 91
 Exemptionem clericorum à jurisdictione temporali esse de iure divino, quam nec Summus Pontifex potest tollere in totum, pag. quadragesimaquinta, num. 303
 Exemptionem in casu limitato non habere locum, potest inducere consuetudo, ib. n. 304.
 Exemptionem habitam à Papa, aut legitimam compositionem allegans, si super illo non audiat in causis decimarum, potest licite appellare, p. 347. n. 73
 Exemptio tributorum permittit appellacionem suspensivam, ib. n. 76

Exhibitio.

Exhibendi sententia non recipit appellacionem, p. 222. n. 132
 Ad Exhibendum rem condemnatus, quando habet facultatem rei restituendae non appellat, quia tale iudicium non patitur dilationem, p. 339. n. 57
 Ad Exhibendum condemnatus si ulterius ultra rei Exhibitionem ad aliquid aliud, puta, interesse seu poenam condemnatur, an possit appellare, ibid. num. 58
 Ad Exhibendam condemnatus, & in eadem sententia conditionaliter ad interesse condemnatur, nisi solvat, &c. an possit appellare, ib. n. 59
 Expensa.
 Expensarum condemnatio tunc fieri potest dumtaxat, quando Senatus declarat, vim nullam fecisse iudicem Ecclesiasticum, & ratione, pag. 70. num. 239. & 240
 Expensarum multa est quid consecutum, & accessorium ad cognitionem extrajudicialis defensionis, & ad illius perfectionem, ib. n. 241
 Expensarum condemnatio supponit jurisdictionem, p. 71. n. 251
 In laicorum decreto locum habet Expensarum condemnatio, ib. n. 254
 Expensarum praestatio tunc respicit jurisdictionem, quando iudicio formato fit eorum condemnatio, scilicet extrajudicialiter, ib. n. 258
 Ab Expensarum petitarum condemnatione in ultima sententia, quorum nulla mentio facta est in caeteris instantiis, tanquam à novo gravamine licet appellare, p. 476. & 477. n. 35
 Expensarum petitarum omissa condemnatio in sententia intelligitur condemnatus in illis absolutus, ib. n. 36
 Expensas iure actionis debitas & in condemnatione omittas potest victor denuo petere, etiam sententia super principali transacta in rem iudicatam, ib. n. 42
 Expensas coram se factas an executor excedat taxando, vel ad mandatum debeat remittere, p. 622. n. 85
 Extrajudicialis.
 Extrajudicialis actus non recipit appellacionem, nec causat attentatum, p. 271. n. 1
 Extrajudicialis actus est beneficiorum provisio, & collatio sui primavae natura attentata, ib. n. 2
 Extrajudicialis provisio beneficium non est interlocutoria, sed pro interlocutoria habetur, p. 272. n. 4
 Extrajudicialis institutio, aut confirmatio loco interlocutoriae habetur, ib. n. 5
 Extrajudicialis provisio non requirit alicujus citationem, ib. n. 10
 Extrajudicialiter procedit executor ad beneficium, & de qualitatibus, moribus, & vita, seu habilitate provisum informat extrajudicialiter nemine citato, ibid. n. 11.
 Extrajudicialiter procedunt regulariter executeores ad beneficia, ib. n. 13
 Extrajudicialis provisionis, processus difficile est probare injustitiam, cum tam per scripta, quam per non scripta iudex animum suum informat, ib. n. 16
 Extrajudicalem processum qui injustum dixerit, aliunde teneatur verificare injustitiam; qui pro actu extrajudiciali praesumitur, non verò gravamine, p. 263. n. 17
 Extrajudiciali in provisione conferens non ut iudex, sed ut privata persona procedit, ib. n. 18
 Extrajudicialis appellatio est si interponatur à parte; vel à iudice ante iudicium coeptum, ib. n. 20
 Extrajudicialis actus nunquam transit in rem iudicatam, ib. n. 21
 Extrajudicialiter procedens executor gratiae nullum fert sententiam, sed gratiosam executionem, ib. n. 28

Extrajudicialiter facta institutio, collatio seu provisio beneficium fieri potest die feriato, secus si judicialiter, p. 274. n. 29
 Extrajudicialiter potest Episcopus extra diocesim instituire & confirmare, secus si judicialiter, ib. num. 31
 Extrajudicialiter actus potest iudex vel executor judicialiter celebrare, si vult, ib. n. 37
 Extrajudicialia, & judicialia sibi invicem contraria sunt & repugnantia, p. 175. n. 41
 Extrajudiciales actus nunquam transeunt in rem iudicatam, ex quo in eis iudicium deficit, ib. n. 42
 Ab Extrajudiciali actu per appellacionem etiam coram superiori praesentatum non dicitur beneficium litigiosum, nec litem pendere, ib. n. 47
 Extrajudicialiter provisio qualiter per contradicteorem reddatur judicialiter, ad hunc ratio, p. 278. n. 73. & seq.
 Extrajudicialiter qui potuit procedere, partes iudicis semel assumat, an possit ad extrajudicalem processum redire, p. 280. n. 97
 Extrajudicialiter qui potuit procedere, si judicialiter incipit, non potest variare, ut verus resolvitur, p. 281. n. 101
 Extrajudicialis, & judicialis processus sunt ad invicem repugnantes, & incompatibiles, p. 282. n. 117
 Extrajudicialiter & judicialiter simul procedendi si in commisione, lege aut compromisso facultas dedit, vel una via electa possit ad aliam redire, tum iudex poterit variare, & simul utroque modo procedere, p. 284. n. 135
 Ab Extrajudiciali provisione cuiusvis beneficium appellatio sicut non admittitur, ita nec ab articulis in ea incidentibus, & aliis gravaminibus ab ea dependentibus, p. 290. n. 188
 Extrajudicialis si est provisio, omnes ejus articuli extrajudiciales sunt, ib. n. 189
 Extrajudicalem per actum non dicitur lis introducta, nec pendere, p. 298. n. 288
 Actus Extrajudicialis non interruptit praescriptionem, ib. n. 289
 Extrajudicialis denuntiatio non interruptit praescriptionem, nec protestatio, ib. n. 290
 Extrajudicialis appellatio vim habet citationis, & ejus virtute appellatus comparere tenetur absque alia citatione, p. 299. n. 292
 Extrajudicialis appellatio quando causat litem pendentiam remissive, ib. n. 293
 Extrajudicialis appellatio non est proprie appellatio, sed provocatio, ib. n. 294
 Extrajudicialis appellatio est veluti praevia ad litem incipiendam, & ideo habet vim citationis, ib. n. 295
 Extrajudicialis appellatio à parte interponitur ad iudicem ipsius partis à iudice verò extrajudicialiter procedente ad Superiorem ipsius iudicis, ib. n. 296
 Extrajudicialis appellatio interponi potest à futuro gravamine, ib. n. 297
 Extrajudicalem appellacionem sufficit proponere ex causa verisimili, ib. n. 298
 F
 Fabrica.
 Fabrica deficiente, vel non sufficiente, beneficiati deducta congrua tenentur ad reparationem, & Episcopi, commendatarii, & alii interesse habentes in fructibus ejusdem Ecclesiae, quibus minime sufficientibus Parochiani tenentur ad contributionem, p. 366. n. 7
 Fabricam si Ecclesia diruta non habeat, clerici ejusdem tenentur contribuere pro edificatione redditibus, qui sibi superint deducto necessario, p. 366. n. 2
 Facinus.
 Facinus suos habet auctores, quos poena nullo modo egreditur, p. 96. n. 46

Faculum.

Factum.
 Factum ubi lex requirit, & actualem redditionem, non statur assertioni, p. 76. n. 9
 Factum non dicitur, ubi aliquid remanet faciendum, ib. n. 14
 Factum non dicitur, quod non durat factum, ib. n. 18
 Factum male aut minus plene ex integro est agendum, p. 128. n. 21
 Factum infectum esse non potest, p. 139. n. 37
 Facta a iudice recusato an sint nulla vel annullanda, remissive, p. 144. n. 89
 Facta contra jus debent utique pro infectis haberi, p. 481. n. 23
 Factum iudicis est factum partis, p. 561. n. 167
 Facto de facto, rescindi ius est, p. 570. n. 40
 Factum iudicis rite & recte procedentis dicitur factum partis, p. 576. n. 120
 Factum non dicitur, quod non durat factum, p. 668. n. 134
 Factum non dicitur, dum aliquid remanet faciendum, p. 669. n. 252

Facultas.
 Facultas testandi concessa inhabili intelligitur servata forma in testamentis requisita, p. 407. n. 205

Favor.
 Favor & odium ubi concurrunt, dispositio an censetur & odiosa in totum, p. 217. n. 2
 Favor & odium quando simul concurrunt, an dispositio tota iudicetur favorabilis, p. 215. n. 35

Feudum.
 Feudum ex gratia & pecunia, si gratia præponderat pecunie gratiosam dicitur, p. 214. n. 13
 Feudi Dominus nolens sub feudatione præstare consensum juxta pactum cogitur intra terminum præstare, & si non præstet, habetur pro præstito, p. 540. n. 94

Fictio.
 Fictio translativa duo requirit habilia, tempus a quo, & tempus ad quod, p. 161. n. 23
 Fictio extensiva non potest dari in appellatione conditionali, quod sui convalescentiam, ib. n. 33

Fideicommissarius.
 Uno ex duobus collegiatis aut fideicommissariis re conjunctis agente in iudicio, iure præoccupationis alium excludit, ita ut sententia lata ei non agenti præjudicet, p. 595. n. 359

Fidejussio. Fidejussor.
 Prius monitores, & fidejussores excutiendi sunt, antequam deveniatur ad tertios pignorum possessores, p. 150. n. 176
 Fidejussores sub quibus sit carceratus relaxandus, obligandi erant representare reum stando juri, ac iudicato solvendo, p. 87. n. 217
 Fidejussor ad relationem ob innocentiam, de qua constat, sufficit obligari de representando, ibid. num. 218
 Fidejussorem si reus non inveniat, & pignus offerat, est audiendus cum melius consolatur fisco, ib. n. 219
 Fidejussores si non invenit carceratus, non relaxatur, ib. n. 220
 Fidejussores dandi sunt in loco iudicii, nisi ibi non reperiat, quia alibi recipiuntur, dummodo in loco subiecto iudici, ib. n. 221
 Fidejussores non habens, quando sub cautione juratoria relaxatur reus de consuetudine, ib. n. 222
 Fidejussores si non recipiantur, tabellio & iudex quando parti teneantur ad interesse, ib. n. 224
 Fidejussor non potest obligari pro pena corporali, quia non est Dominus membrorum suorum, ibid. num. 225
 Fidejussio iudicati solvendi purificatur per rem iudicatam, & exequitur etiam non nominatus in sententia, p. 320. n. 96

Fidejussor obligatus solutione certæ pensionis domus, tenetur pro deterioratione, licet fidejussio sit stricti juris, p. 613. n. 209
 Fidejussio est stricti juris, p. 623. n. 93
 Fidejussio tutelæ extenditur ad gesta extra tutelam, illi tamen connexa, p. 623. n. 94
 Fidejussio licet sit stricti juris, extenditur ad accessoria, & ad omnia quæ adhariant & accedunt rei principali, ib. n. 99
 Fidejussor de iudicato solvendo an teneatur fructus decursus post rem iudicatam usque ad eius partitionem, p. 620. n. 32
 Fidejussores non reperire maxima est difficultas excusabilis ab obligatione præstandi, p. 641. n. 88
 Fidejussio pro majori summa, non valet, etiam pro minori summa, ad quam tenebatur, secundum veterem opinionem, p. 666. n. 200
 Fidejussorem non obligari in plus quam principali, est forma legis, ib. n. 201
 Fidejussio in accessoriis, & respectu pœnæ, valet in plus quam principali, ib. n. 102

Fides. Vide Laicus.
 Mala Fides videtur considerari in Principe, & Senatoribus cognoscendis per viam violentiæ contra decreta Canonica, p. 8. n. 94

Filius.
 In Filio contrahente alimenta concurrunt officium iudicis inductum ab ipsa natura, & contractus quod est quid accidens, sicque naturale debet attendi, p. 337. n. 31
 Filius familias potest efficaciter ex contractu & quasi, seu ex iudicio, præterquam ex mutuo, obligari, p. 586. n. 235
 Filius familias nullatenus potest alienare proprietatem rei in qua pater habet ulum fructum, p. 586. n. 259
 Filius familias si non habeat bona, potest pro debito incarcerari, p. 586. n. 241

Finis.
 Finis dum habetur non curatur de medio, p. 67. n. 96
 Fini cui non conceditur, concessa intelliguntur omnia, per quæ deveniatur ad finem, p. 73. n. 290
 Fine ex bono bona praorandatio præsumitur, pag. 74. n. 299
 Finis recursus est dumtaxat protectio nuda & naturalis, ne quis vi opprimatur a iudice Ecclesiastico, p. 44. n. 14
 Finis cui conceditur, censetur concessum necessarium ad finem consequendum, p. 245. n. 92
 Finis regulatur a suo principio & ad illud trahitur, p. 337. n. 31
 Inducta ad unum Finem, contrarium non debent operari, p. 420. n. 52
 Excedere Fines mandati, non dicitur procurator opponens manum ad connexa mandato, pag. 623. n. 100

Florenus.
 Florenus in Camera Apostolica in taxis capitur pro ducato de Camera, & de vero Florenorum valore & eius varietate, remissive, p. 433. n. 254

Forma.
 Formam qui dat, & ea dat, quæ consequuntur ad ipsam, secundum Philosophum, p. 74. n. 297
 Quamdiu superest Forma corporis ficti, semper censetur idem corpus, licet partes mutantur, p. 97. n. 64
 Forma inducta ad actum perpetuum, non extenditur ad temporalem, p. 251. n. 32
 Formæ omisso reddit actum sui natura privilegiatum appellabilem, & attentatum inducit, p. 252. numero 41
 Formæ omisso vitiat actum, ib. n. 43

Forma

Forma iuramenti de qua in c. ut circa, de elect. lib. 6. servanda in appellatione; procedit, quando electio sit extrajudicialiter; secus si judicialiter, p. 274. n. 30
 Forma non adimpletur per æquipollens, p. 295. n. 245
 Forma requisita pro certo fine & effectu secuto per æquipollens, formæ latissimè, p. 296. n. 246
 Formæ juris non satisfit ex nimia festinatione, imò illi detrahitur, p. 398. n. 63
 Forma quando non potest servari præcisè, sufficit actum facere eo modo, quo potest, & per æquipollens, ibid. n. 74
 Forma à nova constitutione inducta, & illa de facto non potest observari putà, quia deficiet persona, aut qualitas requisita, sufficit actum fieri eo modo, quo prius geri poterat, ibid. n. 75
 Forma Concilii est ut patronus Ecclesiasticus unum præsentet ex approbatis ab examinatore peracto concursu, p. 399. n. 80. & 81
 Forma noviter inducta à Trident. præcisè & specificè est servanda, ibid. n. 86
 Forma à Concilio tradita si omittatur in provisione Parochialis vacantis in mensibus reservatis, tale beneficium potest impetrari, & concedi solet breve rigorosum de capienda possessione nomine Cameræ, p. 400. n. 104
 Formam annullativam non inducunt omnia contenta in Concil. Trid. sess. 24. de refor. c. 18. circa provisionem Parochialium, p. 306. n. 176
 Exempla redduntur in deputatione Vicarii seu economi, & in edicto cum majori termino apposta, item quod eligatur magis dignus, quorum omisso non reddit provisionem nullam, p. 406. n. 77
 Idem modus & forma servatur in executione instrumenti Cameralis continentis quantitatem, speciem certam, factum, aut ius incorporale, quæ servatur in executorialibus æquiparantur, p. 540. n. 100

Frater.
 Frater declaratus plebeius non nocet alteri fratri; etiam super nobilitate litiganti, p. 569. n. 30

Fraus.
 Fraudem & turpitudinem suam allegans non auditur, p. 231. n. 61
 Fraus in propria in vim exceptionis bene proponitur, ib. n. 63

Fructus.
 Fructus beneficii sequestrantur ob debitum clerici, ut satisfiant creditores ad congrua præstanda clerico, p. 174. n. 63
 Fructus suos non facit excommunicatus, p. 197. n. 62
 Etiam in sententia censurarum nihil fit de Fructibus dictum, quia adhuc Iudex excommunicatum illis privare potest, ibid. n. 63
 Fructuum, damni, aut interesse respectu sententia super possessorio non suspenditur per appellationem, sed respectu possessorii dumtaxat, p. 217. n. 60
 Fructus aut interesse non computatur in sorte principali, ut ascendat ad summam appellabilem, & commensurabilem per Rotam, p. 218. n. 72
 Fructuum in possessorio, quo non veniunt, ut in leg. su. Cod. de edicto Divi Adr. facta condemnatio, veniunt æque principaliter, non accessorie, p. 221. n. 118
 Fructus suapte natura exigunt interdictionem, ibid. n. 119
 Et in his Fructibus veniunt accessorie, ibid. n. 120
 Fructus sequuntur naturam iudicii possessorii, quando veniunt accessorie ad illud, ibid. n. 121
 Fructuum à condemnatione non suspendit appellatio possessorum, quando in diversis capitulis sunt apposti, ibid. n. 121
 Fructibus & re, non privatur quis appellatione pendente, p. 308. n. 51
 Taxatione seu Fructuum liquidatione facta in executione rei iudicatæ, non datur appellatio suspensiva, Salgado de Protec. Reg.

pag. 338. num. 51
 Fructus non lucratur is cui iudex aut executor non servato juris ordine possessionem tradidit, sed vero possessori tenetur restituere, p. 575. n. 104
 Fructus in sententia ubi tacite sunt subintellecti, locum habent quando fuissent in iudicem deducti, pag. 601. n. 38
 Fructuum beneficii Ecclesiastici appellatione, distributiones quotidianæ non comprehendunt, pag. 604. num. 76
 Fructuum & proventuum beneficii appellatione non comprehenduntur oblationes, mortualia, & anniversaria, p. 604. n. 79
 Fructuum perceptorum restitutionis condemnatio non capit illos qui percipi potuerunt, p. 605. n. 99
 Fructus longè distant à re, & diverso jure censentur, p. 606. n. 101
 Fructus semper veniunt in restitutione rei quantum attinet ad propriam naturam restitutionis, pag. 606. num. 104
 Fructus sub restitutione rei comprehenduntur, si aliàs ex natura actionis & de jure veniebant & debebantur, non aliàs, ib. n. 105. & 113
 Fructuum post litem contestatam expressa petitio non requiritur, sed cum ipsa re tales restituuntur, p. 607. num. 114
 Fructus ante litem contestatam in sententia ut subintelligantur per verbum (restituas) debent expressè peti, ibid. n. 115
 Fructus sunt separati ab ipsa re, p. 612. n. 202
 Fructus quia causantur ab ipsa re, restituit executor datus dumtaxat ad rei restitutionem, ib. n. 203
 Fructuum perceptorum, & qui percipi potuerunt, debet fieri condemnatio in revocatione attentatorum, p. 619. n. 41
 Fructuum qui percipi poterunt per attentantem omnia condemnatio tacite in sententia subintelligitur, ib. num. 42
 Fructus virtualiter subintellecti sub condemnationis verbis, executor non excedit liquidare, & præstare, ibid. n. 4
 Fructus ad quos condemnatus quis à die occupationis vel contestationis non excedit executor, si liquidaverit etiam fructus decursos post sententiam usque ad realem restitutionem rei, ib. n. 45
 Fructus in sententia intelliguntur deductis expensis & oneribus illorum occasione factis, p. 622. n. 81
 Fructus ad quos quis est condemnatus, an possit computare & compensare cum melioramentis & expensis in executione, ibid. n. 84
 Fructus in specie ad quos quis est condemnatus, quando præstandi sint, & quando in eius valore fit faciendæ executio, & quando eorum estimatio quanti plurimi crescat, & de executione sententiæ, à quo tempore, & à quo decrescat, & de pluribus aliis, p. 626. n. 138. 139. & 140
 Fructus in condemnatione nedum veniunt usque ad sententiam, sed usque ad partitionem sententiæ, p. 629. n. 17
 Fructus post sententiam in condemnatione veniunt, si fuerint à principio fructus, aut interesse peti, ibid. n. 18. & 31
 Fructuum condemnatio etiam si facta non nisi usque ad sententiam potest executor decursos post eam à tempore moræ exequi usque ad actualem restitutionem, ib. n. 19
 Ad Fructus decursos usque ad sententiam, & ad decurrendos usque ad ipsius partitionem potest iudex condemnare, ib. n. 24
 Fructus futuri sunt accessio conjuncta & non odiosa, ib. n. 25
 Pro Fructibus tam naturalibus ex re, quam annuis censibus